

בש"פ 3872/18 - אברהם גבאי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3872/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

אברהם גבאי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על דחיית מועד דיון בבקשה למעצר עד תום
ההליכים

בשם העורר:

עו"ד דוד יפתח

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים במ"ת 14394-05-18 (השופטת ת' בר-אשר) מיום 14.5.2018, בגדרה נדחה הדיון בבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו ליום 13.6.2018.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום אשר במסגרתו יוחסה לו עבירה של שיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

על פי הנטען, העורר ביצע את העבירה במטרה לסייע לבנו במהלך חקירה שנפתחה נגדו בחשד לביצוע ניסיון

לביצוע רצח, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק. בגין חשדות אלה הוגשו נגד בנו של העורר ונגד דור בוחבוט (להלן: הנאשמים האחרים) כתבי אישום.

3. בד בבד עם הגשת כתבי האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר והנאשמים האחרים עד תום ההליכים נגדם. בו ביום ולבקשת בא כוח העורר נדחה הדיון ליום 14.5.2018 לצורך לימוד חומר החקירה.

4. ביום 10.5.2018 פנו באי כוחם של העורר והנאשמים האחרים לבית משפט קמא בקשה לפצל את הדיון בבקשות המעצר, כך שהבקשה המתייחסת לעורר תישמע בנפרד ביום 17.5.2018, בעוד שהדיון בבקשה בעניינם של הנאשמים האחרים ידחה למועד מאוחר יותר, וזאת מאחר שייצוגם של הנאשמים האחרים טרם הוסדר סופית; בשל העובדה שמדובר בתיק "עב כרס במיוחד"; וכן לנוכח טענת הנאשמים הנוספים כי עד לאותו היום לא העבירה המשיבה את כלל חומרי החקירה בעניינם.

בית משפט קמא דחה את הבקשה האמורה - על שני חלקיה - בהחלטה קצרה, בזו הלשון:

"[...] הדיון נקבע לגבי שני הליכים. הצדדים יתייצבו לדיון כפי שנקבע. ככל שתימצא הצדקה לדחיית הדיון, יידחה הדיון בתיאום כל הצדדים הנוגעים בדבר"

5. ביום 13.5.2018 הגישו העורר והנאשמים האחרים בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של בית משפט קמא, אשר נדחתה.

6. ביום 14.5.2018 התייצבו הצדדים לדיון שנקבע. באי כוחם של הנאשמים האחרים חזרו על בקשתם לפיצול הדיון ודחייתו, וזאת מן הטעם שחומרי חקירה מהותיים טרם הועברו לידיהם.

לאחר שמיעת הצדדים, קבע בית משפט קמא כי הדיון בבקשה למעצרו של העורר והנאשמים האחרים יתקיים במאוחד ביום 13.6.2018.

בהחלטתו ציין בית משפט קמא כי בא כוח העורר "לא התייצב בעצמו לדיון זה, ובמקומו שלח עורך דין שהודיע כי אינו מכיר את התיק ואינו יכול לטעון לגופם של דברים", ומשכך אי-קיום הדיון במועדו מונח לפתחו.

7. על החלטה זו נסוב הערר שלפניי.

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

9. אמנם, ההחלטה על מועד קיומו של דיון היא החלטה דיונית המצויה בתחום סמכותו של בית המשפט הדן

בהליך, ועל דרך הכלל תיטה ערכאת הערעור שלא להתערב בהחלטות ממין זה (וראו בש"פ 5887/16 אלחדאד נ' מדינת ישראל (8.2.2018)).

10. אולם, בנסיבות העניין הנדון, ומבלי להתעלם ממכלול נימוקיה של כבוד השופטת קמא, מצאתי כי מוצדק לחרוג מן הכלל האמור.

משמעות החלטתו של בית משפט קמא היא הותרת העורר במעצר למשך 30 ימים נוספים עד להבאת עניינו לדיון. מדובר בפרק זמן ממושך יחסית אשר יש בו כדי לפגוע באופן ניכר בחירותו של העורר.

בבסיס ההחלטה על דחיית הדיון בעניינו של הנאשם ניצבת ההנחה שלפיה מוצדק לחרוך את עניינם של שלושת הנאשמים, ובכללם העורר, יחדיו. לנוכח הפער המשמעותי בטיב העבירות המיוחסות לכל אחד מהנאשמים, אשר משתקף גם בהיקף האישומים, אני סבור שמדובר בהנחה שגויה (והשוו בש"פ 4252/10 מדינת ישראל נ' עאסלה (10.06.2010)), אשר אינה מצדיקה את הפגיעה האמורה בזכויותיו של העורר.

כמו כן, אני סבור שבנסיבות דנן, העיסוק במידת מוכנותו של בא כוח העורר לדיון אינו ממין העניין. העורר הביע את נכונותו לקיים את הדיון במועד קרוב, וחזקה עליו שיעשה כל אשר לאל ידו כדי לייצג את עניינו כראוי במועד שייקבע לכך.

11. בסיכומם של דברים, הערר מתקבל. אשר על כן, אני מורה על קיום הדיון בעניינו של העורר בפני בית משפט קמא בתוך שבעה ימים.

12. אדגיש כי בהחלטתי זו אין משום הבעת דעה לגוף הבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בעניין זה, יקבע בית משפט קמא כחכמתו.

ניתנה היום, ב' בסיון התשע"ח (16.5.2018).

ש ו פ ט